

Art. 435 : Identification par armoiries

Les Sweerts appartenant aux sept lignages de Bruxelles portaient "parti-émanché d'une demi-pièce et de quatre entières d'argent et de gueules".

Les Uyttenlimmingen, une des sept familles de Louvain, portaient "d'or à trois pals d'azur, au chef de gueules"

Plusieurs familles brabançonnnes descendant par les femmes de celles de Bruxelles et de Louvain, ont inclus dans leurs armes celles de leur ascendance féminine ou les ont adoptées en les brisant, c.a.d. soit en changeant leurs couleurs, soit en ajoutant des l'écu un meuble supplémentaire.

Est-ce le cas de la famille Vandertaelen de Louvain et de Tirlemont, que nous citons ci-dessous ?

1. Pierre Josse Vandertaelen

Né vers 1732 x à Hougaerde 1765 avec Anne Cath. Sweerts (issue du Lignage Hubert Sweerts de Hougaerde), qui s'installa comme médecin à Tirlemont, rue de la Grande Montagne, où il mourut en 1768 et fut enterré à l'église de St Germain.

Suivant Rietstap T. 6 Pl. II et Jean Wauters, archiviste de Tirlemont, Vandertaelen portait "coupé : 1 d'argent à trois pals d'azur (Uyttenlimmingen ?) 2 d'argent à trois merlettes de sable rangées en fasce" (Notons ici que les Sweerts de Hougaerde portaient des merlettes et des trèfles dans leurs armes)

2. Joseph Josse Vandertaelen

Né à Tirlemont 1766, fils du précédent, x avec Marie Josephe Seny. Il s'installa comme médecin à Louvain où il publiait en 1796 une dissertation sur une sorte de fièvre (febris exanthematicus). Nommé en 1817 professeur en médecine à l'université de Louvain, il fut chargé de cours très importants sur la thérapeutique en clinique. Il mourut à Louvain en 1819.

Suivant Herchenrode, il portait : écartelé I et IV les armes des Uyttenlimmingen de Louvain, mais ajoutait au chef une fleur de lis d'argent, II et III les armes des Sweerts de Bruxelles.

3. Consfânt Servais Vandertaelen

Né en 1803 comme fils du précédent (à Louvain), x à Hougaerde en 1830 avec Elisabeth Van Nerum (issue du Lignage de Charles Van Nerum de Hougaerde). Il s'installa à Hougaerde, rue de Tirlemont (actuellement Maison de repos, fondation Vandertaelen-Van Nerum) comme homme d'affaires. Il portait les mêmes armes que son père, mais avec des fleurs de lis d'or au lieu d'argent. Il mourut à Hougaerde en 1856.

Qui peut nous aider à éclaircir ce cas ?

WAPENBOEK DER V GESLACHTEN (vervolg van art. 433)

Art. 436 : 13. Wapenbord van de Mayeurs-Confreers.

In 1804 na de Besloten Tijd waren de oude Vroedende Schepenfamilies terug aan het bewind gekomen en zouden hun macht, ondanks de politieke hartstochten, gedurende lange jaren weten te handhaven.

Om deze periode te vereeuwigen werd in 1876 door de Gulden Lelie een wapenbord ontworpen, met de blazoenen van al de Burgemeesters (Mayeurs) van Hoegaarden, die uit de V Geslachten stamden.

De afbeelding ervan bleef bewaard in het familiearchief Van Nerum en droeg als begeleidende verklaring : "Ensemble d'armoiries des Mayeurs-Confrères, admis aux V Lignages de Hougaerde, en souvenir d'une époque passionnée 1804-1876."

Beschrijving :

Gevierendeeld :

I van goud met drie molenijzers van sabel (wapen van J.Bt. Van Autgaerden de jonge, uit de Gulden Lelie. Burgemeester van 1804 tot 1807).

II van azuur met gebroken keper van goud en drie lelies van hetzelfde (wapen van Henri Van Nerum, uit de Gulden Lelie. Burgemeester van 1808 tot 1812).

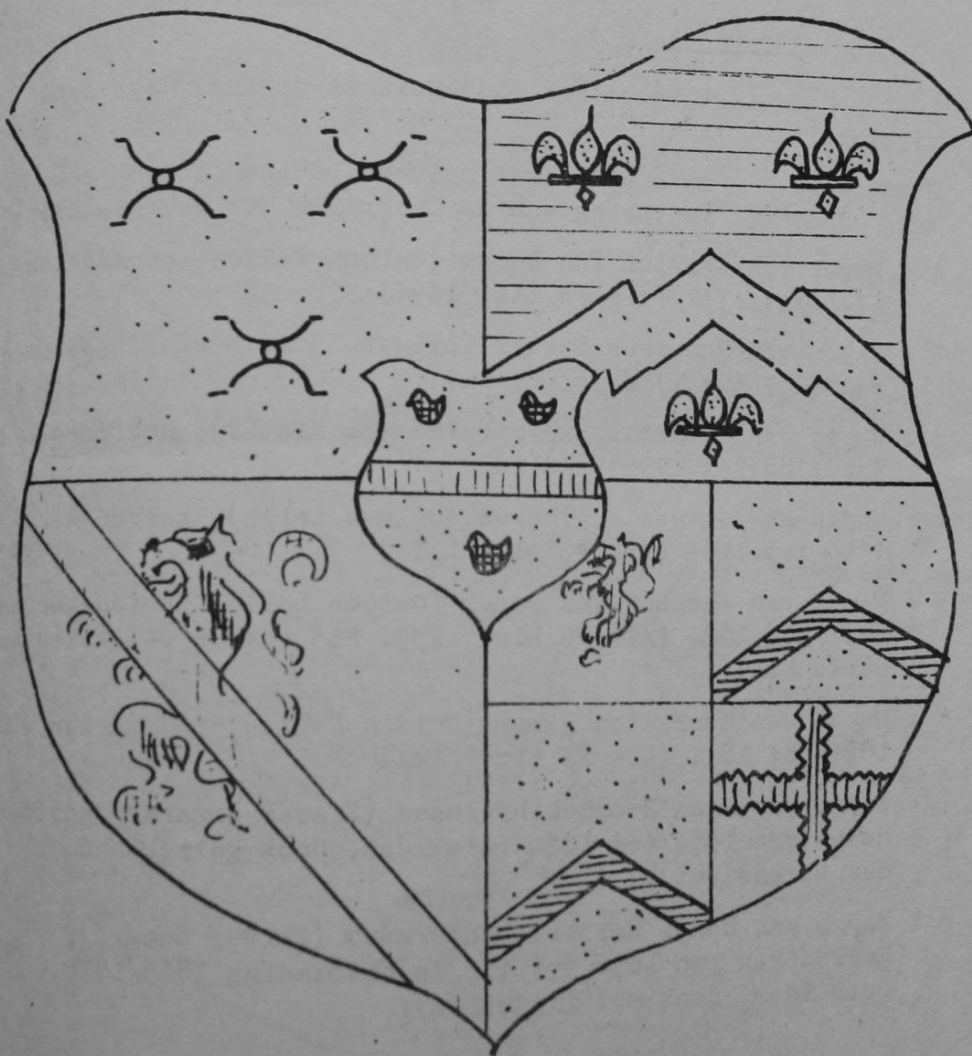
hartschild van goud met dwarsbalk van keel en drie merletten van sabel (wapen van Philippe de Zangré uit de Gulden Lelie. Burgemeester van 1813 tot 1830 en van 1837 tot 1849).

III van zilver met leeuw van sabel, overdekt met band van keel (wapen van Henri Joseph Paillet uit de Groene Klaver. Burgemeester van 1849 tot 1853).

IV gekwaetilleerd, 1 van zilver met leeuw van keel, 2 en 3 van goud met keper van azuur, 4 van zilver met gekant kruis van sabel (wapen van Alexandre Putzeys uit de Groene Klaver. Burgemeester van 1854 tot 1861 en van 1866 tot 1876).

Ref. Familieschoon nrs 108 tot 114, 118 (Hoegaardse Vroedschap) en blz. 1122

Familie-archief van de Gulden Lelie.

Wapenbord van de Meyeur-Confreers

14. Wapenbord van de Confrerie-Dekenij.

Ref. Familieschoon nr. 113/1974 blz. 1007
Familie-archief der Gulden Lelie.

Na de ontbinding van de Confrerie der V Geslachten, werd door de Gulden Lelie, (de enige overlevende gilde) een wapenbord opgemaakt, ter ere van de Dekens die eens aan het hoofd van de Confrerieraad hebben gestaan. Een afbeelding hiervan bleef in het familie-archief Van Nerum bewaard.

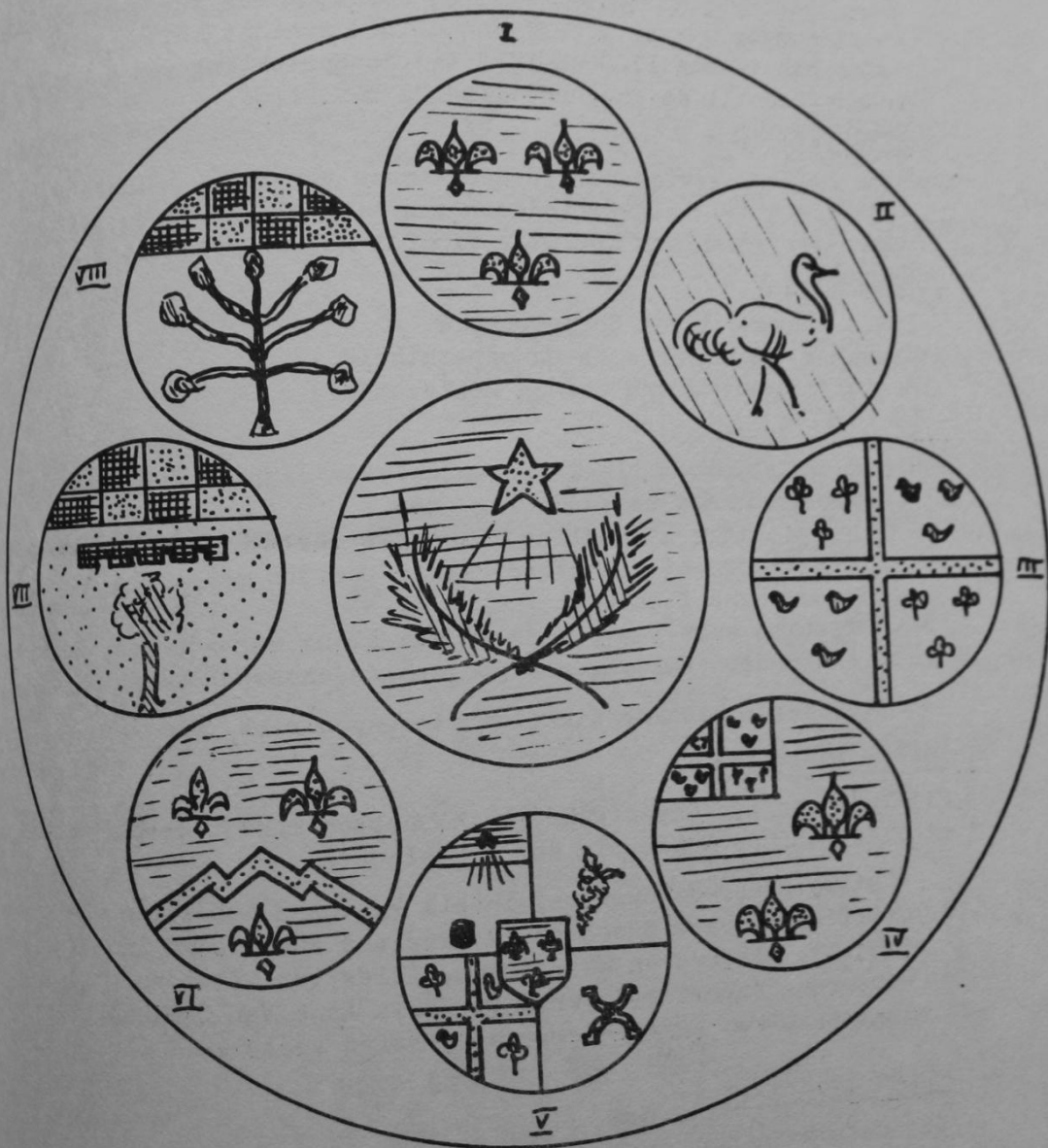
Beschrijving :

In cirkelvorm met middencirkel omringd door acht zijcirkels.

Middencirkel : twee gekruiste palmen beschenen door een ster
kentekens van de Confrerie der V Geslachten)

- 1 : Wapen van Carolus Van Nerum (Gulden Lelie), hoofddeken van 1741 tot 1757 (zie FS blz. 1094)
- 2.: Wapen van Henricus Struys (Zilvere Struisvogel) hoofddeken van 1757 tot 1788 (zie idem)
- 3 : Wapen van Hubertus Sweerts (Groene Klaver), hoofddeken van 1788 tot 1790 (zie idem)
- 4 : Wapen van Joannes Van Nerum (Gulden Lelie), hoofddeken van 1790 tot 1797 (zie FS blz. 1114)
- 5 : Wapen van Jacobus Van Nerum (Gulden Lelie) hoofddeken van 1797 tot 1824 (zie FS blz. 125). Hij voerde de lelies in hartsdhild.
- 6 : Wapen van Henri Van Nerum (Gulden Lelie), hoofddeken van 1824 tot 1844 (zie FS blz. 1124)
- 7 : Wapen van Jean Henri Lintermans (Zilver Zwaard), hoofddeken van 1844 tot 1850 (zie idem, doch gebroken door een barensteel).
- 8 : Wapen van Henri Norbert Lintermans (Zilver Zwaard), hoofddeken van 1850 tot bij de ontbinding 1865/1870. (zie idem, doch met lindeboom).

Wapenbord

Confreerie - Dekenij

15. Evolutie van het Sweertsblazoën.

Ref. Segel ende Waepene Extracte
Het Gulden Lelieblad nr 34/1971 blz. 8
Intermédiaire des Généalogistes nr 89 p. 237
Kerk van Hoegaarden (Altaar der Maagd)
Memorieschriften Elisabeth Van Nerum (Familie-archief)
Archief der V Geslachten (archief Lowet)

- I. Het oudst bekende Sweertsblazoën werd gevoerd door Schepen Servatius Sweerts (°1670 +1737), stichter van het Sweertshuis en stamvader van de V Geslachten. Hij schijnt het aangenomen te hebben in 1717 bij zijn benoeming tot Schepen in de Regentie en Keurheer van 't SWEERTSHUYS (zie FS art. 463)".

Beschrijving :

"van zilver, gevierendeeld door kruis van goud, beladen in I en IV met drie klaverbladeren van sinopel, in II en III met drie merletten van keel, de figuren allen geplaatst 2 en 1.

Symboliek :

Kruis : symbool van Christenheid

Klaver : teken van hoop en oprechtheid

Merlet : embleem van eer en waakzaamheid

Evolutie :

Het Sweertsblazoën bleef grotendeels in zijn oorspronkelijke vorm bewaard met uitzondering dat :

- de geestelijke nakomelingen van dit geslacht een kruis met dubbele boord of een groter kruis voerden en alleen met merletten als figuren.
- de figuren soms van plaats en van kleur veranderden, wellicht om een oudere tak van een jongere te onderscheiden.

Zo evolueerde het ingewikkelde stamwapen zich als volgt :

A. Eerste generatie :

Zij schijnen hun wapen gekregen te hebben rond 1741 bij de instelling van de Confrerie der V Geslachten.

1. Pastoor Henricus Sweerts, in elk kanton 3 merletten van keel
2. Griffier Servaes Sweerts, (x Angeline Sweerts xx Anna Van Osmael), klaverz en merletten, alles van sabel.
3. Gezworene Hubertus Sweerts (x Maria Anna Van Osmael), stamwapen van zijn vader, ongewijzigd zoals in I

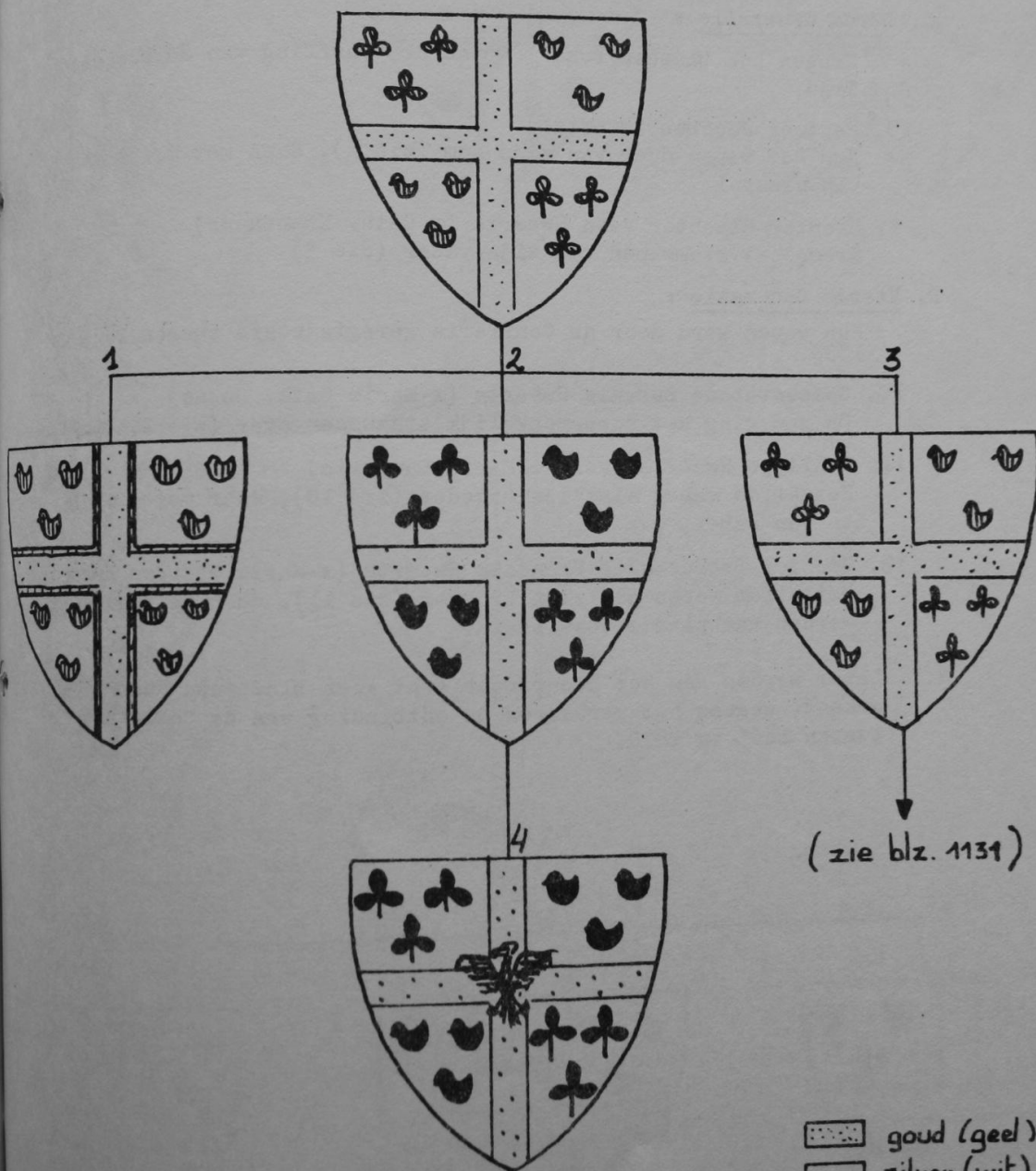
B. Tweede generatie :

Zij ontvingen hun wapen tussen 1768 en 1780, bij de oprichting van de familie-gilden.

4. Griffier Ant. Balth. Sweerts (x Lucia Schepers xx Dorothea Van Nerum). Nam het wapen van zijn vader (zie 2) ongewijzigd over, maar bracht in het kruis een adelaar aan van sabel (machtssymbool).

Evolutie van het Sweertsblazoën

stamwapen I

- Legende :
- goud (geel)
 - zilver (wit)
 - sinopel (groen)
 - keel (rood)
 - sabel (zwart)

5. Meester-Brouwer Servaes Sweerts (x Cath. Nijs)
Voerde hetzelfde stamwapen als zijn vader (zie 3)
6. Deken Joannes Hubertus Sweerts
Hetzelfde wapen als zijn oom (zie 1) maar met merletten van sabel.
7. Meester-Brouwer Jean Henri Sweerts (x Gertrude Van Osmael)
Hetzelfde wapen als zijn broeder (zie 5) maar de figuren werden van plaats verwisseld.

C. Derde Generatie :

Kregen hun blazoen rond 1805 na de opheffing van de Besloten Tijd.

8. Pastoor Jacobus Swderts.
Nam het wapen over van zijn oom (zie 6), doch met merletten van sinopel.
9. Meester-Slachter Jean Sweerts (x Cath. Kempeneer)
Kreeg het stamwapen van zijn vader (zie 5)

D. Vierde Generatie :

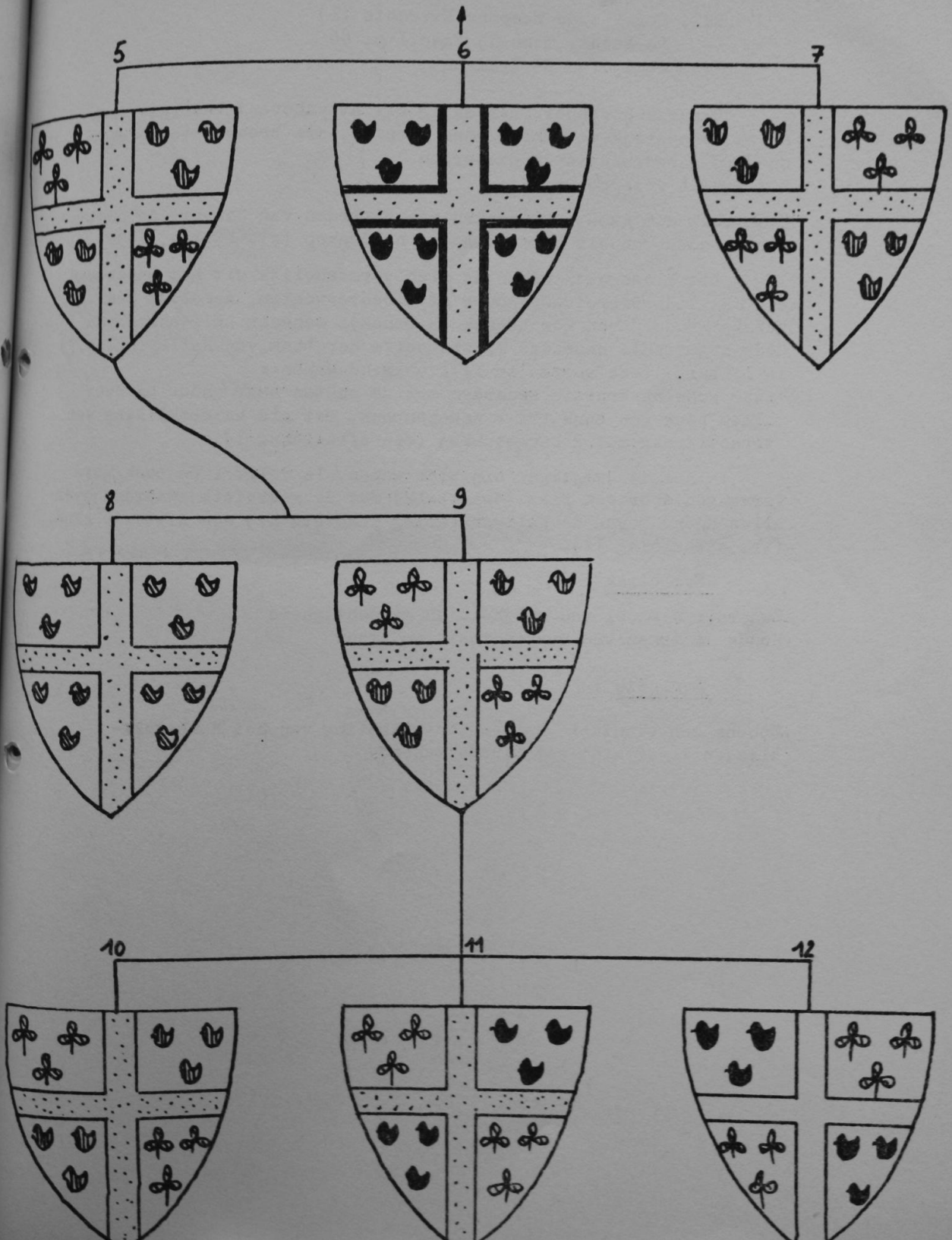
Hun wapen werd door de Confrerie geregistreerd tussen 1825 en 1830.

10. Gemeentebode Servais Sweerts (x Marie Cath. Geens)
Op hem ging het oorspronkelijk stamwapen over (zie I,3,5,9)
11. Philippe Sweerts (x Anne Marie Dumoulin)
Hetzelfde wapen als zijn broeder (zie 10), maar met merletten van sabel.
12. Meester-Broodbakker François Sweerts (x Marie Thérèse Evrard).
Hetzelfde wapen als zijn broeder (zie 11), doch de figuren werden van plaats verwisseld.

N.B. Later werden aan het Sweertsgeslacht geen blazoenen meer toegerekend, wegens het verval en de ontbinding van de Confrerie tussen 1865 en 1870.

- 1131 -

(zie blz 1129)

16. Evolutie van het Hoebanck-blazoen

Ref. Segel ende Waepene Extracte (1)
De Raadt, Tome I, Fasc.1 p. 86
Abdij van St Truiden

Hendrik Hoebanck (afkomstig uit Attenhoven) vestigde zich na zijn huwelijk met Maria Anna Sweerts, als brouwer te Hoegaarden werd gezworene in de dorpsraad.

Hij voerde volgend wapen :

"van keel met twee schuingekruiste zwaarden van zilver, de punten naar onder, en als helmteken een hondenkop (zie FS blz. 1094)

Dit blazoen ontwikkelde zich vermoedelijk uit het wapen van een van zijn verre voorouders of bloedverwanten, namelijk een zekere Arnould van Hoeckbanck (Hobanck), schepen en leenman van "des hogerichts ende des eyhenshoeffs der bank van Halle (Halen ?) in Limburg. Deze voerde in 1471 volgend wapen :

"twee schuingekruiste zwaarden met de punten naar onder en over alles heen een bank (?) = schepenbank, met als helmbekleding een tornooikraag met 2 hangstukken (zie afbeelding I).

In 1474 wijzigde hij zijn wapen als volgt : de bank werd vervangen door een faas (dwarsbalk) met de gekruiste zwaarden over alles heen. Boven de helmversiering plaatste hij een zittende hond. (zie afbeelding II).

Symboliek :

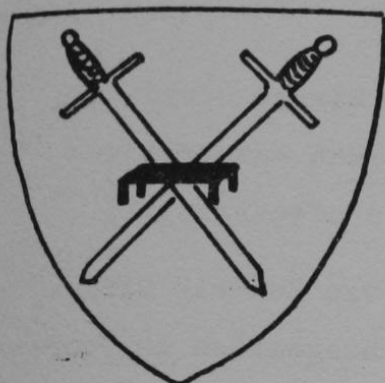
Zwaard : symbool van vrijheid en gerechtigheid

Hond : teken van waakzaamheid en trouw

Evolutie :

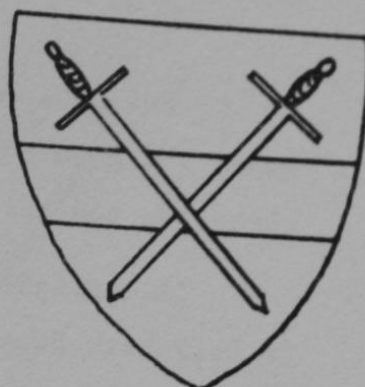
Nopens een eventuele verdere ontwikkeling van het Hoebanck-blazoen is er niet het minste bekend.

I

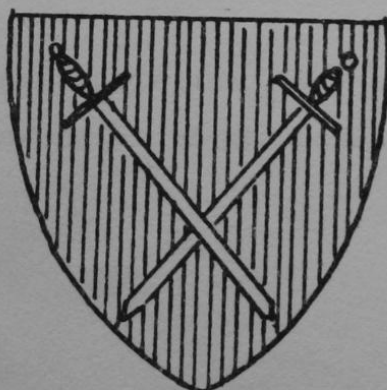

1471

II

1474

Hendrik Hoebancx

17. Evolutie van het Struysblazoën

Ref. Segel ende Waepene Extracte
Rietstap, Arm. Gen. Tome 5 pl. CCCLXIV
Gevelsteen te Hoegaarden

Het oude Hollandse geslacht Struys voerde een wapen van goud met een struisvogel van natuurlijke kleur, op een berm van sinopel (zie afbeelding I)

Anderzijds zag het blazoën van Hendrik Struys (x Elisabeth Sweerts), brouwer te Hoegaarden en Voorzitter van de Schepenen uit de Regentie er uit als volgt :

" van sinopel met een struisvogel van zilver, en als helmversiering een vederbos (zie FS blz. 1094)

Er zijn geen verdere gegevens voorhanden, met uitzondering van een pentekening zonder nadere beschrijving, over een soort van stempel of zegelring :

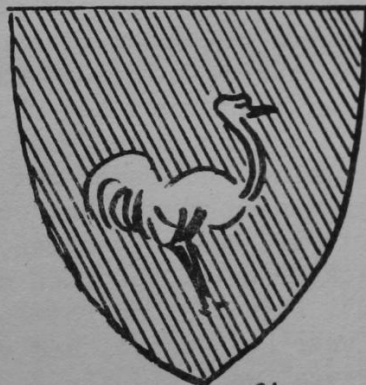
"gevierendeeld i en IV een struisvogel, II en III een keper....(zie afbeelding II).

Symboliek :

Struisvogel : symbool van kracht en uithoudingsvermogen

Vederbos : teken van trots en waarheid

I

Hendrik Struys

II

GENEALOGIE EN BIOGRAFIE UIT DE HULDEN LELIE
=====

Art. 437 : Stb. VII/10 Leon VAN NERUM x Clemence VANDERMOLLEN

1. Geboorte

Leon François Alphonse Van Nerum werd geboren te Hoegaarden op 28 september 1886, als zoon van Arthur Van Nerum (27 j. oud) en Leontine Deswert (25 j.). Zie Familieschoon blz. 596.

Zijn peter en meter waren :

- Leon Van Nerum, kleinkozijn (zie FS bl. 624)

- Jeannette Deswert (tante ?)

Tot in 1889 bij het huwelijk van zijn ouders, droeg hij de naam van zijn moeder.

2. Jeugdijaren

Bij de oprichting van de Vrije Jongensschool (Broedersschool) te Hoegaarden, werd Leon Van Nerum er als eerste leerling ingeschreven en hij was ook de laatste die er in 1969 als oudste in leven zijnde oud-leerling gevierd werd.

Hij woonde met zijn ouders op de Vroente aan de Gete, maar vertoefde vaak in 't nieuwhuys bij zijn kleinkozijn Julien Van Nerum, zijn boezemvriend, waar hij als een kind van den huize werd beschouwd. Samen groeden zij op en staken kwajongensstreken uit. Samen gingen zij later naar de kermissen in het Walenland, waar zij weddingsschappen aangingen om met het mooiste meisje te dansen, maar waar zij ook dikwijls moesten lopen gaan om geen slaag te krijgen.

Zij speelden ook samen met de duiven, waarvan het lokaal in 't nieuwhuys was en wisten het zo aan boord te leggen, dat zij meestal de eerste prijzen wegkaapten. Zij werden ook verstokte liefhebbers van velokoersen en speelden samen bij de toneelkring "In Vreugd en Deugd". Zijn bijzonderste opvoeringen waren "de Barbier van Napoleon" waar Leon de rol had van het Raadslid Nelles, en "Lodewijk van Nevers" waar hij als Jood optrad.

Zij waren ook samen lid van de Matigheidsbond, waar zij leerden zingen en minder drinken en bleven voor de rest met elkaar steeds in de beste verstandhouding als broeders omgaan.

3. Zijn legerdienst

Leon Van Nerum was een dienstplichtige van de klas 1906 en moest naar de loting. Met gekleurde papieren bloemen en linten getooid trok hij naar het gemeentehuis. Hij zou geen soldaat hebben moeten spelen, zo de zoon van Dr. Stes niet vrijgesteld was geweest, maar nu moest er een nieuwe "Conscrit" worden aangeduid voor de aktieve dienst en Leon trok het slechte nummer 96. Doch hij vierde zowel met de gelukkigen als met de ongelukkigen mee en bleef drie dagen op schok.

Hij volbracht zijn legerdienst onder het stamnummer 208.5067 bij de 3de Compagnie van het 11e Linie Regiment te Vilvoorde, van 1 oktober 1906 tot 1 oktober 1908. Hij stond er onder de bevelen van de Korpsoverste Majoor Van Hyfte en de Compagniekommandant, Kapte. Kdt. Leclerc en was oppasser van Onder-Luitenant Labeau.

In 1909 werd hij terug opgeroepen voor een korte kampperiode en krijgs oefeningen te Beverlo, waar hij de 3de prijs behaalde van de Compagnie in het geweerschieten.

Bij zijn demobilisatie kreeg hij een prachtig herinneringsdiploma dat heden in het familie-archief der V Geslachten berust.

4. Huwelijk

Hij werd smoorlijk verliefd op Clemence Vandermolten uit de Konijnenpijp en bij avondschemering ging hij voor haar tenster zingen :

"Clemenceke doe eens open, uw Leonke is hier"

en Clemence deed open en Leon ging binnen. En op een zeker dag van januari 1912 gekeurde het, samen met een zoentje en enkele dagen later besloten zij te trouwen.

Hun huwelijk werd voltrokken op 13 april 1912 in de St Gorgoniuskerk te Hoegaarden door Pastoor Van Gucht. Hun getuigen waren :

- Prosper Van Nerum, zijn kozijn (zie FS blz. 1083)
- Louis Vandermolten, haar broeder

Vijf maanden later werd hun eerste zoontje geboren.

5. Clemence Vandermolten en haar geslacht

Zij werd geboren te Hoegaarden op 8 januari 1888 als dochter van Hubert Vandermolten (tonnenmaker) en Marie Elisabeth Vanmol (meid te Goetsenhoven) en was met Leon Van Nerum verwant in de 6de graad.

Zij stamde uit oude Hoegaardse geslachten, waarvan sommigen een voornaam rol speelden in de plaatselijke geschiedenis. Het geslacht Vandermolten uit Hoegaarden, gesproten uit de Ridders d'Alste de Molleke, voerde een wapen van zilver met molenijzer van sabel (heraldisch archief der V Geslachten en Armorial Général van Rietstap, Zie FS blz. 138)

Het geslacht Vanmol, waaruit haar moeder stamde, voerde een blazoen "van zilver met 5 ruiten van keel, kruisgewijs opgesteld met de punten elkaar rakende, gekantoneerd van 4 blokjes van hetzelfde, een in elk kanton". (Intermédiaire n° 89 p. 236)

Reeds van in de 18e eeuw, ten tijde der dorpswisten van 1749, waren de families Van Nerum en Vandermolten met elkaar bevriend (zie FS blz. 63) en deze vriendschap breidde zich nog uit op de vooravond van de Franse Revolutie (zie FS blz. 851), zodat het huwelijk van Leon Van Nerum met Clemence Vandermolten mag beschouwd worden als een late bekroning hiervan.

Andere bekende blazoenen door haar voorouderlijke geslachten gevoerd waren :

Vandenbempt : (Brabant) : van goud met koe van keel op grond van sinopel. Ref. Rietstap Tome I Pl. CLXXIII.

Smets : (Leuven) : van zilver met keper van sabel beladen met drie lelies van goud, in hoofd twee naast elkaar staande hamers van sabel, in voet een hart van keel en een hamer van sabel, gedragen door een arm van keel. Ref. Rietstap Tome V Pl. CCCXIII.

Schuermans : (Brabant) : gevierendeeld, I en IV van goud met drie merletten van sabel, geplaatst 2 en 1, II en III van keel met golvende dwarsbalk van zilver, beladen met drie schelpen van zilver, twee in hoofd en een in voet. (Ref. Rietstap Tome V Pl. CCLXXXI)

- Gregoor : (Land van Luik, waartoe Hoegaarden behoorde)
"gedeeeld I van zilver met leeuw van keel,
II van goud met hoorn van keel en ster van hetzelfde.
(Rietstap Tome III Pl. XC)
- Stockmans : (Noord Brabant) : "van azuur met dwarsbalk van zilver,
drie wassende manen van zilver, twee in hoofd en een
in voet" (Rietstap Tome V Pl. CCCLV)
- Dumont : (Land van Luik) : "van zilver met band van keel, boven
en onder een roos van keel, vrijkwartier van keel met
leeuw van goud" (Rietstap Tome II Pl. CCXXXVI)
- Van Osmael : (Hoegaarden) "van keel met zwaan van zilver"
(Fonds Général 5715 KB)
- Bormans (Hoegaarden) : "klimmende leeuw, vergezeld van drie ruiten
of malies, twee in hoofd en een in voet"
(Memorieschriften Elisabeth Van Nerum)
- Bonian (Hoegaarden) : "van zilver met band van azuur, vergezeld
van drie ruiten van hetzelfde, geplaatst in band, twee
in hoofd en een in voet"
(Heraldisch Archief Fr. Collon)
- Petri (Land van Luik) : "van goud met dwarsbalk van keel, in hoofd
twee rozen van keel en in voet drie rozen van hetzelfde,
de figuren allen naast elkaar geplaatst"
(Rietstap Tome V Pl. XLIII)
- Renzon (Tienen) : "van azuur met keper van zilver, beladen met
hermelijn, in hoofd twee sterren van goud en in voet
een van hetzelfde"
(Rietstap Tome V pl. CXXVII)
- Sweerts (Bjst) : "schuinkruis, zonder verdere aanduiding van kleuren"
(Archief der V Geslachten)
- Nijs (Hoegaarden) : "van azuur met drie merletten van zilver"
Intermédiaire nr 89)
- Vandenputte (Tienen) : "van zilver met drie putten van keel, hoofd
van azuur beladen met een ster van goud"
(Goethals Hs 1682 f° 98)
- Van Haegendoren (Hoegaarden) : "van goud met een boom van sinappel
op berm van hetzelfde"
(Heraldisch archief Fr. Collon)
- Garpeau (Hoegaarden) : "van azuur met een karper van zilver"
(Archief der V Geslachten)

6. Haar kwartierstaat

De kwartierstaat van Clemence Vandermolén wijst voldoende op de oude geslachten waaruit zij is gesproten. Hij ziet er uit als volgt :

<u>Ouders</u>	<u>Grootouders</u>	<u>Overgr. oud.</u>	<u>Betov.gr.oud.</u>	<u>Overbetov.gr.oud.</u>
			Henri Vander- Molen ° 25.1.1742	Nicolaes Vandermolen (1) ° 6.12.1710 +19.6.1769 x 6.11.1738 Anne Margr. Dumont (2) ° 30.11.1715 + 5.11.1775
		Renier Vandermolen ° 7.10.1767 + 15.3.1837 Brouwer	x 12.2.1763	
	Jean V.d.Molen ° 10.12.1804 + 17.3.1885 Tonnenmaker	x 15.10.1793	Gertrude Stockmans ° 20.5.1733	Martin Stockmans (3) ° 2.10.1691 + 4.7.1779 x 3.5.1729 Elisabeth Labours
Hubert Vandermolen ° 17.7.1846 + 19.12.1913 Tonnenmaker	x 2.8.1842	Isabelle Schuermans ° ca 1760 + 4.12.1841		
	Marie Thérèse Vandenbempt ° 10.6.1817	Jean Bapt. Vandenbempt Landbouwer x Maire Hélène Gregoor		
x 1880			Henri Vanmol ° 3.4.1764	Lambert Vanmol ° 29.4.1715 x 23.4.1741 Elisabeth Stockmans
		Martin Vanmol ° 14.10.1796	x 4.7.1790	
	Jean Bapt. Vanmol ° 22.5.1829 schrijnwerker	x	Anne Marie Schoensetters ° ca 1770	
Marie Elisabeth Vanmol ° 18.7.1856 + ~~27.11.1934~~ * 29.11.1925	x	Anne Marie Vandenbempt		
	Barbe Smets ° 30.9.1827 + 25.6.1907			

(vervolg van de kwartierstaat)

(vervolg van de kwartierstaat)

(1) Nicolaes Vandermolen
° 6.12.1710
+ 19.6.1769
Brouwer

Bernard V.d.Molen
° 21.8.1682
+ 23.1.1757
Brouwer en Schapen

x Outgaarden
15.2.1705

Elisabeth
Van Osmael
° Outgaarden
2.1.1684
+ 17.7.1729

Renier
Vandermolen
° 24.4.1648
+ 24.9.1720
x 11.10.1677
Françoise
Petri
° 13.7.1654
+ 3.7.1720

Henri V.Osmael
+ Outgaarden
7.12.1684
x 1668
Elisabeth
Renson
° 29.2.1644
+ Outgaarden
3.3.1707

Renier V.d.Molen
° ca 1615
+ 7.9.1647
x
Gertrude Michal

Michel Petri
+ 29.8.1676
x 3.6.1654
Anna Van Elst

Vincent Renson
+ 9.9.1668
x 25.1.1640
Clara Ralens

(2) Anne Margr.
Dumont
° 30.11.1715
+ 5.11.1775

Jean Dumont
° 10.7.1676
+ 27.10.1716

Elisabeth
Bormans
° 26.10.1689
+ 20.11.1724

Jean Dumont
° 16.8.1693
x 15.11.1665
Margr. Sweerts
° 26.6.1627

Henrik Bormans
° 17.10.1661
+ 26.6.1723

x 27.11.1683

Marie Anne Bonian
° 3.10.1661
+ 19.5.1742

Servaes Sweerts
° ca 1600
+ ca 1664
x
Christine Nijs
+ ca 1676

Daniel Bormans
° ca 1618
+ 21.4.1662
Brouwer en
Burgemeester
x 14.11.1654
Josyne
Vandenputte
° 9.2.1634
+ 26.9.1693

Vincent Bonian
+ 22.10.1676
Burg. & Schepen
x 6.10.1651
Anna V.Osmael
° 22.9.1633
+ 19.5.1710

Servaes Sweerts
° Bost ca 1570
x
Anne Gertr.Berthens

Tossijn Nijs
x
Marg. Ernauts

Jan Bormans
° ca 1585
+ ca 1653
x ca 1610
Marg. V.Osmael

Jean V.d. Putte
° 1608 + 1667
x 3.1.1633
Marie Carpeau
° 1608 + 1674

Vicent Bonjehan
x
.....
Guill. V.Osmael
x 30.5.1627
Barbe Van Tricht

(3) Martin
Stockmans
° 2.10.1691
+ 4.7.1779

Godefroid
Stockmans
° 4.8.1624
x 29.11.1674
Jeanne Bonian
° 24.4.1654
+ 9.5.1731

Renier Stockmans
x
Anna Van Dionant
Vincent Bonian
+ 22.10.1676
x 6.10.1651
Anna V.Osmael
° 1633 + 1710

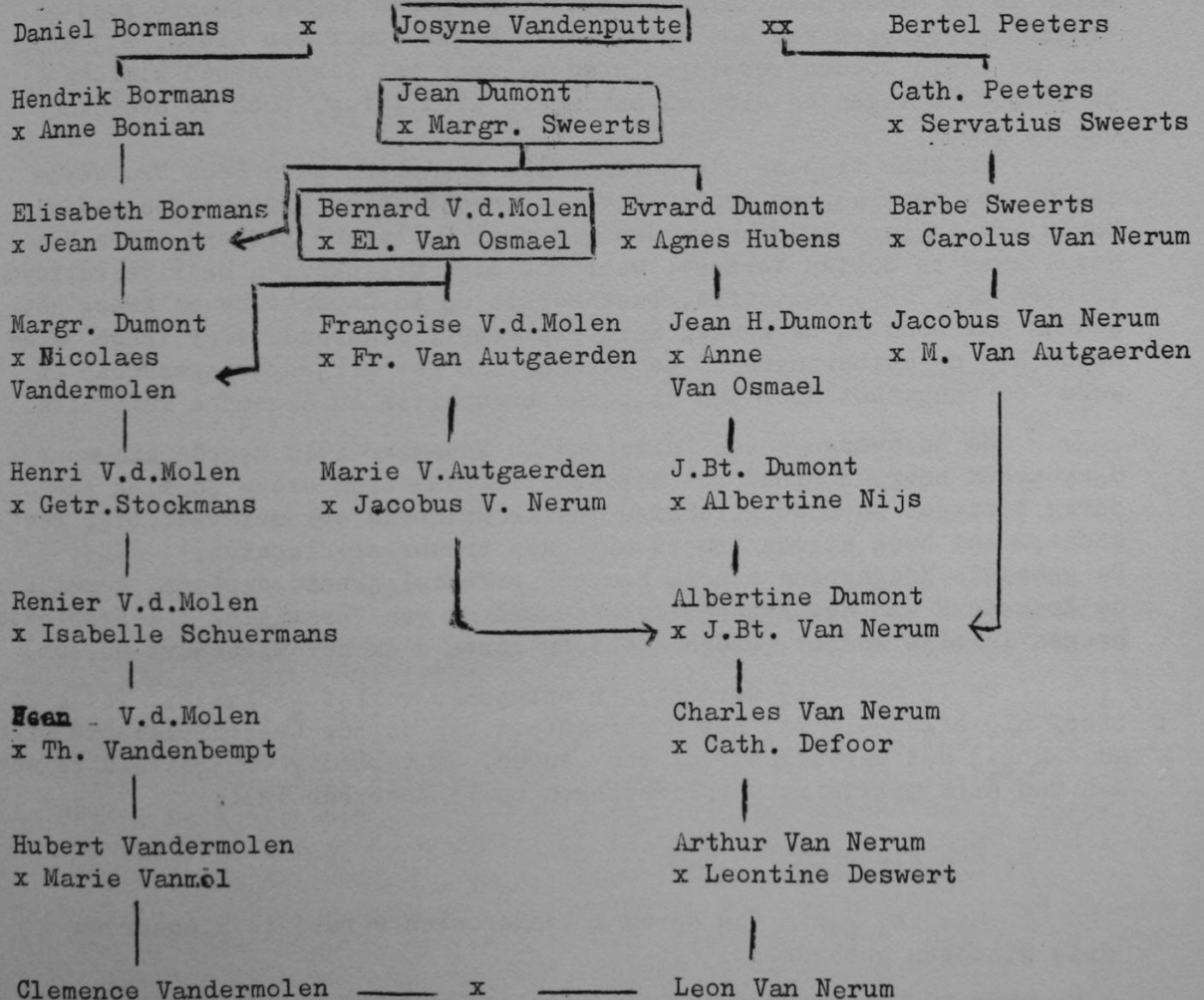
Renier Stockmans
x Josephine
Van Hagendoren
Vicent Bonjehan
x

Guill. V.Osmael
x 30.5.1627
Barbe Van Tricht

Geert V.Osmael
° ca 1570
x Margr. Leenen

7. Hun onderling verwantschap

Leon Van Nerum en Clemence Vandermolten waren met elkaar drie maal verwant, namelijk langs hun gemeenschappelijke voorouders Bernard Vandermolten (in de 6e graad), Jean Dumont (in de 7e graad) en Josyne Vandenputte (in de 8e graad).

8. De oorlog

Amper twee jaren na hun huwelijk dreigden er oorlogsgevaaren en Leon Van Nerum werd terug onder de wapens geroepen. Op 4 augustus 1914 vielen de Duitsers ons land binnen. Leon streed als soldaat 2de klas bij de Infanterie in de eerste lijnen bij Luik. Zij waren in de minderheid, slechts 35.000 dapperen tegen 150.000 goed getraindemansschappen van het 1ste Duitse Leger onder von Kluck. Zij wisten dat zij zouden verslagen worden, maar met leeuwenmoed hielden zij de vijand te tegen en sloegen hem zelfs even terug. Doch de overmacht was te groot.

En daar tijdens die hardnekkige gevechten werd Leon Van Nerum aan de rechterslaap en achter het oor gewond en krijgsgevangen genomen. Samen met talloze anderen werden zij naar Duitsland gevoerd. Leon Van Nerum kwam te Soltau terecht, waar ook zijn kleinkoosijn Maurice Putzeys (zie FS blz. 627) vertoefde. Deze werkte op de Lagerstube en kreeg het gedaan dat Leon in de keuken werd geplaatst. Gedurende vier lange jaren kende hij de ontberingen en de ellende van het krijgsgevangenschap en werd er aangetast door een slepende bronchitis en algemene mumathiek.

Na de overgave van Duitsland in November 1918 keerde hij naar Hoegaarden weer. Roerend was het weerzien van zijn vrouw en zijn zes jarigzoontje. En deze gelukkige thuiskomst werd ook met veel bier bedacht, want Leon stamde immers uit oude brouwersgeslachten. De gemeente Hoegaarden schonk hem een erkentelijkheidsdiploma, terwijl de Erekaaders van het Wapenstilstandsverdrag van Versailles een Ereplaats kregen in zijn woonst (heden tentoon gesteld in het Nieuwhuys-Museum)

Op 15 mei 1919 werd hij in onbepaald verlof geplaatst. Tot 1924 bleef hij afgedeeld bij het Reservedepot van de 3de Legerdivisie te Lier en dan bij het Wervingsbureel van Leuven, om volledig vrijgesteld te worden van alle militaire verplichtingen op 15 decembdr 1931.

9. Hun kinderen

Uit het gezin Van Nerum x Vandermolten werden te Hoegaarden drie kinderen geboren :

- Maurice ° 23 septemmer 1912 (x Rosalie Emanuel)
- Leontine ° 23 juli 1920 (x Urbain Vandenbroeck)
- Emile ° 18 februari 1922 (x Andrée Van Autgaerden)

10. Beroep en woonplaats

Leon werkte eerst in de melkerij van Hoegaarden, dan bij de spoorwegen en vervolgens in de huidevetterij Evrard (zijn achterkleinkoosijn).

Na zijn huwelijk vestigde hij zich in de Konijnenpijp bij zijn schoonouders, waar Clemence gedurende de krijgsgevangenschap bleef wonen. Na de oorlog kocht hij het huis gelegen Stoopkensstraat 112, toebehoorend aan zijn schoonmoeder, waar Leon in 1923 lederhandelaar werd en er een exploitatie inrichtte voor de fabrikatie van lederen schoenestels, paardentomen en blokleders. Hij vette er ook zijn eigen leder. Voornoemd huis werd na hun dood verkocht aan de Gebroeders Vandermolten en afgebroken.

De zaak werkte onder de benaming van "Leon Van Nerum - Vandermolten" Van 1940 tot 1954 werd zij als feitelijke vereniging omgevormd,

onder de naam "Van Nerum Leon en zoon (Maurice)"
Hun handelsregister en de exploitatie werden opgeheven op 7 oktober 1958.

De welvaart van het bedrijf liet hem toe vele sigaren te roken en volgende eigendommen te verwerven, zonder het bier te verwaarlosen :

- een huis, sectie B 231b in de Stoopkensstraat, groot 1 a 50 ca
- een huidevetterij, sectie B 230c, idem, groot 1 a 10 ca
- een huis, sectie D 34f, in de Doelstraat, groot 80 ca
- een tuin, sectie 35i, hier achter gelegen, groot 3 a 30 ca
- een huis, sectie D 34g, in de Doelstraat, groot 2 a 60 ca waar zijn zoon Maurice ging wonen.
- een tuin, sectie D 35d, hier achter gelegen, groot 4 a 70 ca

11. Gemeenteraadslid

Bij de gemeenteverkiezingen van 25 september 1921 had de katholieke partij, Van Nerum Leon in zijn hoedanigheid van oud-strijder, overhaald hem op de lijst te plaatsen. Hij werd tot Raadslid verkozen en zetelde onder het Burgemeesterschap van Henri Dotremont.

De katholieken waren in de minderheid met 5 tegen 6 en politieke strijd herbegon. Dit belette echter niet dat Leon Van Nerum op de zitting van 20 september 1922 het woord vroeg en verzocht dat de debatten in het vervolg in de vlaamse taal zouden gehouden worden, gezien Hoegaarden door de wet als Vlaamse gemeente was erkend. Hierin werd hij gesteund door het Raadslid Oscar Vandermolen. De Burgemeester antwoordde dat de debatten in het vlaams zouden vertaald worden, maar dat hij zich niet behoorlijk in deze taal kon uitdrukken. Leon Van Nerum was Vlaming, maar eerst Belg, dat had hij meer dan voldoende bewezen, want als Oud-strijder, krijgsgevangene en oorlogsverminkte, was het hem onmogelijk de Duitsers en de activisten in het hart te dragen, maar hij eiste slechts zijn recht.

Op de zitting van 30 september 1922 nam hij het woord in naam van de oud-strijders en vroeg om het oorlogsmonument, waarvan in 1919 de eerste steen was ingehuldigd, verder af te werken.

Tijdens zijn politiek mandaat stemde Leon Van Nerum voor de grondaankoop van een nieuw kerkhof, de verbreding van bepaalde straten, de invoering van een schoolreglement, de regeling van de electriciteitsverdeling, de opstelling van een kerkhofreglement en de verplichte instelling van de tweede taal, gezien Hoegaarden op de taalgrens ligt.

Maar hij stemde tegen de nieuwe benoeming van Dotremont tot liberaal burgemeester, de benoeming van L. Lodewijckx tot liberaal schepen ter vervanging van Denis Stes (ontslaggevend), het ontslag van de gemeentesekretaris Ausloos, de vereniging der twee Hoxems tot een enkele gemeente en de verhoging van de gemeentebelasting.

Hij zetelde voor de laatste maal op 8 december 1926 want bij de verkiezingen van 10 oktober 1926 had zijn achterkleinkozijn, de huidevetter Marain Evrard hem als katholiek Raadslid vervangen (zie FS blz. 1043)

12. In het Gildeleven

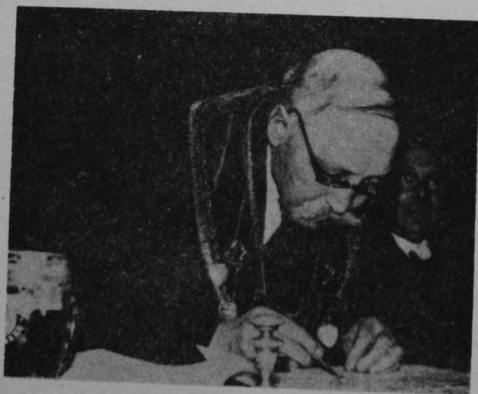
In 1927 hadden Leon Van Nerum, Marain Evrard en Julien Van Nerum getracht om eerst de Gulden Leliegilde en vervolgens de Confrerie der V Geslachten terug in het leven te roepen, maar politieke meningsverschillen dwarsboomden het plan (zie FS blz. 1045 tot 1047).

Men diende echter te wachten tot in 1961 toen Julien Van Nerum en zijn zoon, nieuw leven schonken aan de oude gilde. Als derde oudste mannelijke naamdrager van het geslacht, werd hij op 19 augustus 1961 tot Raadsheer aangesteld en beleefde de gelukkige kroning van zijn kleinkozijn Julien Van Nerum tot Gilde- en Ouderdomsdeken.

Op 25 januari 1964 werd Leon Van Nerum tot Onderdeken uitgeroepen, ter vervanging van zijn kozijn Arthur Van Nerum, die de overleden Ouderdomsdeken opvolgde.

En op 5 november 1966 was het de beurt aan Leon Van Nerum, om de gildebraak over de schouders te trekken en de Gulden Lelie te lijden. Hierin werd hij krachtig door zijn twee broeders Charles Van Nerum (als Onderdeken) en Jules Van Nerum (als Raadsheer) bijgestaan.

Gedurende 4 jaar, 3 maanden en 3 dagen heeft Leon Van Nerum als Patriarch onder de titel van Leon I de gilde wijselijk voorgezeten en haar naam en faam hoog gehouden (zie het Gulden Lelieblad nr 32 van Jan. 1971). Hij was een van de voornaamste familiegetrouwen uit zijn geslacht.

Leon I bij de ondertekening van zijn kroningsakte
tot 9de Ouderdomsdeken van de Gulden
Lelie.

13. Hun overlijden.

In 1962 vierden Leon Van Nerum en Clemence Vandermolen de 50ste verjaring van hun huwelijk. En op die dag werd er opnieuw gedronken en gezongen van "Clemenceke doe open, uw Leonke is hier".

Bij deze gelegenheid ontving hij het volgend telegram van zijn huwelijksgetuige, zijn kozijn Prosper Van Nerum :

" spijts pinten en sigaren,leder, duiven, krijgsgevaren,
bleef meer dan vijftig lange jaren,
uw bootje rustig verder varen "

En zijn bootje vaarde verder tot op 3 februari 1968, toen Clemence Vandermolen overleed. Vier dagen later werd zijn ten grave gedragen. Vanaf dat ogenblik was Leon niet meer dezelfde opgewekte man.

Op 27 april van datzelfde jaar verliet hij zijn woning en vestigde zich in het Rusthuis van Hoegaarden (familiestichting Vandertaelen-Van Nerum), waar hij met eer en genegenheid werd behandeld.

De gildeleden brachten hem in sterke afvaardiging een laatste bezoek op 5 september 1970 en hiernieuwden hun trouw aan de Ouderdomsdeken.

Helaas, drie maanden later, op 17 december stond de Gulden Lelie in rouw. Hun Patriarch Leon I was overleden. Met militaire eer en onder het gildebanier met rouwstrik, werd hij op 19 december naar zijn laatste rustplaats gedragen.

Blazoen van Leon I, 9e Ouderdomsdeken der Gulden Lelie

Confrerie der V Geslachten
van Hoegaarden

Het Confrerieleven

Vie de Confrérie

1741

Confrérie des V lignées
de Hoegaerde

St Niklaasfeest

Ons jaarlijks St Niklaasfeest zal plaats grijpen in het Museum van Hoegaarden op zaterdag 6 december 1975 om 17 uur. Alle kinderen afstammend uit de V Geslachten en onder de 10 jaar zullen er door St Niklaas met prachtige geschenkjes worden bedacht. Zij moeten zich nochtans voorafgaandelijk inschrijven en zulks ten laatste voor 15 november bij ;

- Mevr. Van Nerum - Van Autgaerden, Ziekelingenstr. 6 te 3040 Korbek Lo, tel. 016/ 226940
- of bij Mevr. Van Nerum - Janssens, Maquisstraat 44 te 1140 Brussel, tel. 02/7348163

Fête de St. Nicolas

Notre fête annuelle de St Nicolas aura lieu au Musée de Hougaerde, le samedi 6 octobre 1975 à 17 hrs. Tous les enfants descendant des V Lignages et en dessous de 10 ans, y recevront des beaux cadeaux de St Nicolas. Ils doivent se faire inscrire au préalable avant le 15 novembre à une des adresses mentionnées ci-dessus.

Lidmaatschap 1976

Ten einde de Confrerie in stand te houden, worden de afstammelingen uit de V Geslachten verzocht zich zo snel mogelijk in regel te willen stellen met hun bijdrage voor 1976. Het lidmaatschap bedraagt 100 fr. De leden worden nochtans verzocht een vrijwillige bijkomede som te storten waarvan zij zelf de bestemming mogen bepalen, hetzij voor het St Niklaasfeest, hetzij voor het tijdschrift, hetzij voor de algemene Confreriewerking.

De stortingen dienen te geschieden op de postrekening nr. 089.50.26 - 07 van de Confrerie der V Geslachten, of rechtstreeks in handen van de Secretaris-Penningmeester Hubert Van Nerum.

Côtisation 1976

Afin de maintenir la Confrérie, nous demandons aux descendants des V Lignages de bien vouloir se mettre en règle de côtisation 1976 le plus tôt possible. La côtisation est fixée à la somme de 100 fr. Les membres sont néanmoins priés de verser une côtisation supplémentaire, dont ils peuvent eux mêmes fixer la destination, soit pour la fête de St Nicolas, soit pour le journal, soit pour l'activité générale de la Confrérie.

Les versements peuvent se faire au ccp nr. 089.50.26-07 de la Confrérie des V Lignages, ou en mains propres du Secrétaire-Trésorier Hubert Van Nerum.

Losse nummers van Familieschoon

Wie nog losse nummers van Familieschoon wenst te bekomen om zijn verzameling te volledigen, dient zich te richten tot het Sekretariaat.

Een treffende hulde in het Rusthuis

Op 27 september 11. begaf een sterke afvaardiging van de V Geslachten zich naar het Rusthuis van Hoegaarden, om er de wapenschilden bij te hangen van de stichters Vandertaelen en Van Nerum. Hieronder volgt de toespraak gehouden door de Confreriewekretaris, bij deze gelegenheid.

Mijne Heren de Burgemeester, Schepenen en Raadsleden,
Heren Voorzitter en leden van de Commissie van Openbare
onderstand,
Zusters en weldoeners van het Rusthuis,
Afgevaardigden en afstammelingen uit de V Geslachten,
Brave en goede mensen hier uit de instelling,

Het doel waarom wij hier vandaag zijn ~~namen~~ gekomen, is een hulde te brengen aan de stichters van het Rusthuis, waarvan de Ereklader, U reeds vroeger door de Gulden Lelie geschonken, hier in Uw salon prijkt. Hetzija Constant Vandertaelen, stammend uit de Groene Klaver-gilde en Elisabeth Van Nerum, behorend tot de Gulden Leliegilde, beide rechtstreekse nakomelingen van de V Geslachten.

In zijn geschiedenis over Hoegaarden, schreef Pastoor Vander Velpen hieromtrent het volgende :

" Elisabeth Van Nerum, weduwe van Constant Vandertaelen en dochter van Jean Henri Van Nerum en Elisabeth Sweerts, schonk bij testament in 1874 haar huis en goederen aan de gemeente, met last ~~er~~ een gasthuis op te richten voor de zieken en ouderen van Hoegaarden. Deze milde schenking kan aanzien worden als een laatste weldaad van die twee innig verbonden en vooraanstaande families Van Nerum en Sweerts, die zulke grote rol in de gemeente hebben gespeeld."

Maar laat ons echter nu zien hoe die stichting tot stand is gekomen.

Vaak vergezelde Elisabeth Van Nerum haar moeder naar zieken en armen in de gemeente en bood hulp en bijstand waar nood heerste. In 1839 na de dood van haar moeder zette zij alleen het liefdadigheidswerk verder.

In 1856 overleed haar echtgenoot Constant Vandertaelen en in 1873 ook haar enige zoon en erfgenaam. Elisabeth was een troosteloze en hartgebroken moeder en de laatste telg uit haar stamvertakking. Volledig bezielde om het lot van zieken, ouderlingen en armen, nam zij een edelmoedig besluit, dat in haar memorieschriften als volgt staat vermeld :

" In volle droefheid en als laatste uit mijn familietak, heb ik besloten om al mijn eigendommen ter beschikking te stellen van de gemeente, om er een gasthuis in te richten voor zieken en ouderlingen van onze gemeente. Ik nam deze beslissing ingevolge een gebeurtenis die mij steeds diep is bijgebleven. Op zekere dag kwam mijn moeder terug uit Aelst, waar zij een zieke was gaan verzorgen en zegde mij met de tranen in de ogen - Het is jammer dat de gemeente geen gasthuis heeft voor al deze ongelukkige mensen. Na mijn dood, vraag ik U mijn werk voort te zetten, God zal U belonen - "

Het was Notaris Swinnen uit Tienen, die met de uitvoering van het testament van 29 juli 1874 werd belast. Elisabeth Van Nerum stierf in 1883 in de ouderdom van 75 jaar en datzelfde jaar nog werd met de voorlopige inrichting van een gasthuis begonnen. Maar de instelling geraakte spoedig in verval en de stichting verviel tot een leegstaand gebouw, dat achtereenvolgens gebezigd werd voor stapelplaats van gemeentemateriaal, huurkazerne en noodwoning voor enkele gezinnen.

Gedurende meer dan een halve eeuw diende er gewacht, alvorens de beslissing getroffen werd om het testament te doen eerbiedigen.

In 1953 kwam alles uiteindelijk tot zijn recht en het gebouw werd gerestaureerd en ingericht als "Rusthuis voor ouderen van dagen". De grootste weldoeners werden de heer Jean Marie Lowet-Oury en zijn zuster Thérèse, beide stammend uit de H. Sweertsgilde, genaamd de Groene Klaver.

In 1966 kondigde de Gulden Lelie (C. Van Nerumgilde) haar beschermingsakte over de instelling af en huldigde de Ereklader der stichters in.

Sindsdien verrast zij elk jaar de ouderlingen op aangename wijze door een St Niklaasfeest. En vanaf 1969 heeft ook het Museum van het Nieuwhuys zich bij de lijst der weldoeners gevoegd en schenkt rond Kerstmis aan alle ingezetenen van het Rusthuis, de vermaarede muntkaramellen Cesar.

Ten slotte schenken de nieuw verheven Ridders in "die Edele Orde van den Roerstock" vanaf 1972 jaarlijks in de meimaand, milde sommen aan de instelling.

En nu op deze 27 september 1975 is het de beurt aan de Confrerie der V Geslachten en inzonderlijk de Gulden Lelie en de Groene Klaver, om naast de Ereklader, de wapenschilden van de stichters bij te hangen, uit eerbied en dank voor hun weldaad ten opzichte van Hoegaarden en zijn inwoners.

Laat deze blazoenen het symbool zijn van de erkentelijkheid der V Geslachten, voor haar verschillende afstammelingen die tot heden reeds van de instelling hebben mogen genieten.

Bij deze gelegenheid gaat onze grote en innige dank uit naar de Zusters, die met een onbegrenste genegenheid de ouderlingen met de beste zorgen omringen en hun met liefde bijstaan tot aan het laatste uur.

Ook onze dank aan de Commissie voor Onenbare Onderstand, die het beheer over de instelling verzekert en oestendig haar verbetering en vooruitgang beoogt. En ten slotte ook aan het gemeentebestuur en al de weldoeners, die hun steun verlenen opdat het Rusthuis van Hoegaarden zijn taak naar behoren zou kunnen vervullen.

Alvorens te besluiten wil ik er nog op wijzen dat de Studie- en Navorsingscommissie van 't Nieuwhuys-Museum, eerlang een boek zal uitgeven met de volledige geschiedenis van het Rusthuis, opdat de buitenstaanders de instelling naar juiste waarde zouden schatten en hetgeen ons andermaal de gelegenheid zal schenken, hier opnieuw te mogen verenigd zijn. Uit naam der V Geslachten wans ik de stichting het beste toe.